

λέων ἐπετέλεσε τὸ πραξικόπημα τῆς 18 Brumaire, ὅτε δηλαδὴ κατέβαλεν, ἀνέτρεψε βίᾳ τὸ πολίτευμα, εἶχεν ἤδη δὲ ἐπισήμως ἐπαινέσει τὸν Οὐασιγκτῶνα μὴ θελήσαντα τὴν δεσποτικὴν ἐξουσίαν καὶ ὡς μόνην δόξαν ἐκλεξάμενον ἑαυτῷ τὸν τίτλον τοῦ ἀπλοῦ πολίτου ἔθνους ἐλευθέρου, τότε ὠνόμασεν ἑαυτὸν κατ' ἀρχὰς Ἰπατον διὰ βίου, κατόπιν δὲ διαδοχικὸν αὐτοκράτορα.

Ἀποτέλεσμα τῆς πολιτείας τοῦ Οὐασιγκτῶνος ὑπὲρ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὑπῆρξεν ἡ διανεκὴς αὐξήσις αὐτῶν, ἡ κραταιώσις των, ἡ ἰσχὺς των καὶ εὐημερία μοναδική. Ἀποτέλεσμα τῆς πολιτείας τοῦ Νηπολέοντος διὰ τὴν Γαλίαν ἐπῆλθον τρεῖς εἰσόβολαι, αἱ συμφοραὶ τοῦ Βατερλώ, τοῦ Σεδάν, ἡ ἀπώλεια τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λορραίνης.

Κα ***

Η ΧΕΙΡΑΨΙΑ

Ἐκριναν πάντοτε τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ τρόπου τῆς χειραψίας αὐτῶν. Κατ' ἐμὲ, τὸ σημεῖον τοῦτο εἶνε ἀλάνθαστον. Ψυχρὰ χεῖρ μὲ στενοχωρεῖ, ὑγρὰ μὲ προξενεῖ κακίην τινὰ ἐντύπωσιν, θλίψις χεῖρὸς μεμετρομένη, οὕτως εἰπεῖν, μὲ παροργίζει, χεῖρ, ἥτις ἀπτεται δι' ἄκρων μόνον δακτύλων, μὲ προξενεῖ φόβον, ἀλλὰ χεῖρ ἀπαλὴ καὶ θερμὴ, ἥτις θλίβει τὴν ἐμὴν χωρὶς νὰ τὴν στενοχωρήσῃ, καὶ ἥτις δὲν φοβεῖται ν' ἀφήσῃ εἰς ἀνδρικήν χεῖρα τὴν ἀφὴν δλοκλήρου τῆς παλάμης, μοὶ ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην καὶ σχεδὸν συμπάθειαν αἰφνιδίαν. Τινὲς τῶν παρατηρητῶν τῶν ἀνθρώπων κρίνουσιν ἐκ τοῦ βλέμματός, ἄλλοι ἐκ τοῦ σχήματός τοῦ μετώπου, ἄλλοι τινὲς πάλιν ἐκ τοῦ ἤχου τῆς φωνῆς, τοῦ μειδιάματος, τοῦ χαρκακτῆρος τῆς γραφῆς κλπ. Ἄλλ' ἐγὼ φρονῶ ὅτι ἅπας ὁ ἄνθρωπος ἐμφαίνεται εἰς πᾶν τὸ συνιστοῦν αὐτὸν, καὶ ὅτι πᾶσα πράξις ἢ φαινόμενον αὐτοῦ εἶναι δειγμὰ ἀποκαλύπτου τὴν κυριεύουσαν αὐτὸν ἰδιότητα. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ἐξετάζωμεν πάντα, εἰ τοῦτο ἦν δυνατὸν, ἀλλ' ὁμολογῶ ὅτι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς συμπῶθ ἢ ἀπωθοῦμαι ἐκ τῆς πρώτης χειραψίας.

ΓΕΡΓΙΑ ΣΑΝΑ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὁ προσεκτικὸς παρατηρητὴς τοῦ βίου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θέλει ἀπαντήσῃ ἐν τοῖς ἡθεσὶ καὶ ἐν τῷ χαρακτῆρι τοῦ ἔθνους πολλὰ σημεῖα ἀναμιμνήσκοντα αὐτῷ τὴν κλασσικὴν ἀρχαιότητα. Δὲν θέλει δὲ βεβαίως μορφῶσει τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ κομψοῦ κόσμου τῶν Ἀθηνῶν, ἐκ τῆς χρυσοῦς νεολαίας ἐκείνης, ἥτις ἔζησε χάριν σπουδῆς ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι τῆς Εὐρώπης καὶ μετεκόμισεν ἐκείθεν πάντα τὰ ἔλκη του πολιτισμοῦ χωρὶς νὰ οἰκειωθῇ τὰς ἀρετάς του. Οἱ περικόμψως κεκοσμημένοι οὗτοι πίθηκες

τοῦ συρμοῦ, οἱ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν κατακόρῳ μορφῇ περιερχόμενοι τὸ ἐσπέρας τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰόλου ἢ ἐν τοῖς καφενεῖοις ἄπειρα σιγὰρα καπνίζοντες καὶ περὶ τῶν τυχόν τῆς Εὐρώπης φιλονεικούντες, δύνανται ἴσως νὰ θεωρηθῶσιν ὡς νέα ἀντίτυπα τῶν κλασσικῶν ἐκείνων κηφῆνων, οἵτινες συνωθοῦντο ἄλλοτε περὶ τὸν Ἀλιβιάδην, ἰπποδρόμιον μόνον καὶ ὀρτυγοτροφίας συλλογιζόμενοι· δὲν ἐκπροσωποῦσιν ὅμως τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Πρέπει τις νὰ διατρέξῃ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, νὰ ἴδῃ τὸν ἀληθῆ λαὸν ἀροτριῶντα καὶ ἀμπελουργοῦντα, καὶ τότε θέλει μετ' ἐκπλήξεως ἀναγνωρίσει, ὅτι ἡ παλαιὰ Ἑλλάς ἀναζῆ ἐν τῇ νέᾳ, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς κατὰ τε τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα εἶνε ὁ αὐτὸς, ὃν περιέγραψάν ποτε ἡμῖν οἱ ποιηταὶ αὐτοῦ καὶ φιλόσοφοι. (Κάρολος Μένδελσων).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κληρικοί ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ.

Ἡ Ἁγία Σοφία εἶχε, βασιλεύοντος τοῦ Ἰουστινιανοῦ, κληρικοὺς χιλίους. Ἡ Νεαρά τοῦ Ἡρακλείου, βασιλεύσαντος κατὰ τὸν Η' αἰῶνα, ὀρίζει· Πρεσβυτέρους 80, Διακόνους 150, Διακονίσσας 40, Ὑποδιακόνους 70, Ἀναγνώστας 160, Ψάλτας 25, Θυρωροὺς 75=600.—Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἡλαττοῦτο κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ κράτους, ὅταν τὰ εἰσοδήματα τῆς ἐκκλησίας μὸλις εἰς φωταψίαν αὐτῆς ἐπῆρκουν.

Ἔρξεις φρικώδης.

Ἐπῆρχεν ἐν τινι τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ συντάγματι στρατιώτης στόμαχον ἔχων ἰσχυρότατον. Ὁ στρατιώτης αὐτὸς ἔκαυχάτο ὅτι ἐδύνατο νὰ φάγῃ ἕνα δλόκληρον μόσχον. Ἡμέραν τινὰ προσκαλέσας αὐτὸν ὁ συνταγματάρχης του

— Θὰ δειπνήσῃς μετ' ἐμοῦ, τῷ λέγει, ἀλλ' ὑποχρεοῦσε νὰ φάγῃ ἕνα δλόκληρον μόσχον.

— Ναι, συνταγματάρχα μου.

— Πολὺ καλὰ.

Παρατίθεται ἡ τράπεζα καὶ κάθηνται· πρῶτον φαγητὸν, κεφαλὴ μόσχου· δεύτερον φαγητὸν, πόδες μόσχου· τρίτον, τέταρτον, πέμπτον, ψοὰ μόσχου, στήθος μόσχου, μηρὸς μόσχου. Πάντα ταῦτα τρώγει. Κατόπιν ὠμοπλάτη μόσχου παρατίθεται ὀππῆ. Τότε ὁ στρατιώτης παύει τρώγων καὶ παρατηρῶν τὸν συνταγματάρχην·

— Συγχωρήσατέ μοι, λέγει, συνταγματάρχα μου, ἀλλὰ δὲν βλέπω τὸν μόσχον.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΤΗΣ.

Ἡ Γαλλία ἔχει τὰς πλείστας τῶν ἐγγάμων γυναικῶν, διότι ἐνταῦθα μὲν πρὸς πᾶσαν χιλιάδα ἀναλογοῦσιν 140, ἐν Πρωσσίᾳ 128 καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ 133.